

τῶν τοῦ στρατηγοῦ Μιλτιάδου. Ἦδη ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς Ἀττικῆς ἦσαν ἐπὶ ποδὸς ὀπλιζόμενοι, καὶ ἡ πόλις τῆς Ἀθηνᾶς ὁμοιάζε πρὸς μέγα στρατόπεδον κατὰ τὴν προτεραιάν τῆς μάχης.

Ἡμέραν δὲ τινά, ὅτε ὁ Δύμανος, ἀποκτῆσας τὸν βαθμὸν προγυμναστοῦ, ἐγύμναζε νεοσυλλέκτους τινὰς ἐν τῇ Ἀγορᾷ, παρετήρησεν ἐν τῷ μέσῳ ἄλλων γυναικῶν, προσηλωμένους ἐπ' αὐτοῦ δύο ζωηροὺς ὀφθαλμοὺς ὁμοίους πρὸς μελάνιας ῥάγας σταφυλῆς τῆς Χίου, τοὺς ἀνεγνώρισεν καὶ ἡ καρδίᾳ του ἐξεδήλωσε τοῦτο διὰ τῶν παλμῶν της. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκεῖνοι ἦσαν βέβαια ἐκ τοῦ χωρίου του, ἐκ Μαραθῶνος.

Τὰ γυμνάσια ἔληξαν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐνηντίον πάντοτε πρὸς αὐτόν. Ὁ Δύμανος ἔδραμε πρὸς αὐτούς. Μύρα! Ναὶ ἦτο ἡ Μύρα, συγχωρική του, ἀλλὰ πῶς εἰς Ἀθήνας; Ἡ Μύρα διὰ βραχείων τῷ διηγήθη τὴν ἱστορίαν. Πλουσία καὶ χήρα συγγενῆς τὴν ἐκάλεσε πρὸ ἐκυτῆ ἵνα βοηθῇ εἰς τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας καὶ παιδαγωγῇ τὰ τέκνα της. Καὶ ὁ Πυθίας ἀναγνώρισεν καὶ αὐτὸς τὴν Μύραν ἔδραμε περιχαρὴς πρὸς τὴν συγχωρικήν του.

Ἠλλάξε πλέον ὁ βίος διὰ τοὺς δύο φίλους. Δὲν ἐνοστάλουν ὡς πρότερον ἀναλογιζόμενοι πάντοτε τὸν Μαραθῶνα, εἴτε ὑπὸ τοὺς στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καθεύμενοι εἴτε ἐν τοῖς κήποις τοῦ Λυκείου ἢ παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως διατρίβοντες. Ἡ παρουσία τῆς Μύρας ἐγένετο εἰς αὐτοὺς ὡς γλυκὺ βάλαμον, καὶ ἅμα ἐνηντίον τοὺς γλυκεῖς τῆς ὀφθαλμοῦς ἡ λύπη της παρήρχετο.

Καὶ ὠδήγει ἡ Μύρα τὰ τέκνα τῆς συγγενοῦς της εἰς περίπατον καὶ τὴν συνώδευον πάντοτε οἱ δύο φίλοι, καὶ ἐκάθηντο ἀναπολύντες καὶ συνδιαλεγόμενοι παρὰ τὰς ὁχθὰς τοῦ Κηφισοῦ ἢ τοῦ Ἰλισσοῦ.

Καὶ τὴν ἡγάπων ἀμφοτέρωι χωρὶς νὰ τολμᾷ ἐκάτερος τούτων νὰ τὸ ἐμπιστευθῇ εἰς τὸν ἕτερον. Ἠγάπων τὴν Μύραν διὰ τὴν φιλομειδῆ καλλονὴν της, τὴν ἡγάπων, διότι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας διὰ τῶν ὥραιων της ὀφθαλμῶν ἐπανεῦρεν ἡ ψυχὴ των τὴν χαρὰν καὶ εὐθυμίαν τῆς εἰκοσαετοῦς ἡλικίας των. Καὶ ὠνειροπόλουν ἀμφοτέρωι νὰ τὴν ἀποκτήσωσι σύζυγον, μὴ τολμῶντες ὅμως νὰ τῇ ἐκδηλώσωσι τὸν ἔρωτά των, ἂν μὴ τὰ πράγματα ἐπῆρχοντο εἰς βοήθειάν των.

Ἐνα πρωὶ ἅμα τῇ ἐγέρσει των οἱ Ἀθηναῖοι ἔλαβον ἀνησυχητικὰς εἰδήσεις. Ὁ στόλος τοῦ Δαρείου κατέπλεε διὰ τοῦ Αἰγαίου πελάγους πρὸς τὴν Ἀττικὴν, διοικούμενος ὑπὸ τοῦ Δατίδος καὶ Ἀρταφέρνης καὶ πράγματι κατελάμβανε τὸν κολπίσκον τοῦ Μαραθῶνος.

Ὁ Δύμανος καὶ Πυθίας ἔτοιμοι πρὸς ἀναχώρησιν ἐξηγήθησαν πρὸς ἀλλήλους. Καὶ οἱ δύο ἡγάπων τὴν Μύραν, ἀλλὰ τίνα τῶν δύο ἡγάπα ἐκεῖνη; Λαβόντες θάρρος ἔσπευσαν νὰ τὴν ἐρωτήσωσι καὶ συγχρόνως τὴν ἀποχαιρετήσωσιν.

Ἡ Μύρα τὴν ἀναχώρησιν των μανθάνουσα ἔχυσεν ἄπειρα δάκρυα καὶ ἠρνεύτο

ν' ἀποκριθῇ εἰς τὴν ἐπιβαλλομένην ἐρώτησιν.

Τοῖς εἶπεν ὅτι τοὺς ἀγαπᾷ ἐξ ἴσου, ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς ἐβλεπε πλεῖστον θλιβομένους:

— Καλὰ λοιπὸν, ἀπεκρίθη. Ἐκεῖνος θὰ γίνῃ σύζυγός μου, ὁ ὅποιος πρῶτος ἀπὸ τοὺς δύο θὰ μοῦ ἀναγγείλῃ τὴν νίκην.

* *

... Εἶνε ἡ ἐσπέρα τῆς μάχης. Καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν ἑνδεκα χιλιάδων νικητῶν, οἱ ἑκατὸν χιλιάδες Πέρσαι τοῦ Δαρείου, καὶ καταλείποντες τὰ ὄπλα των σπεύδουσι πρὸς τὰ πλοῖα.

Αἵματώδης ἀτμός ἀνέρχεται ἐκ τῆς πεδιάδος, ὅπου ἔξ ἑκατῶν χιλιάδων Μῆδοι καὶ Ἀσύριοι καὶ Σάκκαι καὶ Λυδοὶ καὶ Φοίνικες θνήσκουσιν ἐκ τῶν τραυμάτων.

Περὶ τὸν στρατηγὸν Μιλτιάδην, ἑκατοντὰς ἀνδρείων πολεμιστῶν εἶνε συνηθροισμένη.

— Δόξα τοῖς θεοῖς, εἶπεν ἐγείρων πρὸς τὸν οὐρανὸν κεκοπιακυῖας ἐκ τῆς μάχης χεῖρας. Ἡ Ἀττικὴ τοῖς ὀφείλει περιφανῆ νίκην.

Εἶτα δὲ στρεφόμενος πρὸς τοὺς περικυκλοῦντας αὐτόν:

— Τίς ἀπὸ σῶς θέλει νὰ τρέξῃ εἰς τὰς Ἀθήνας ὅπως ἀναγγείλῃ τὴν νίκην διὰ νὰ χαρῶσι καὶ ἐκεῖνοι;

Οἱ βραχίονες πάντων ἐγείρονται, ἀλλ' ἤδη ὁ Δύμανος καὶ Πυθίας ἀνεχώρησαν δρομαῖοι. Τρέχουσι, τρέχουσιν ἀπαύστως καὶ ἡ σκιά των ἀπόλλυται εἰς τὰ σκότος τῆς νυκτός. Τρέχουσιν ὅτε μὲν παρὰ πλεύρως, ἄλλοτε δὲ ὁ εἰς ὑπερτερῆ τὸν ἕτερον, σιωπηλοὶ καὶ κρατοῦντες ἐν τῇ χειρὶ δάφνην ἵνα προσφέρωσι τῇ Μύρᾳ. Τρέχουσιν. Ἡ ἀναπνοὴ των καθίσταται ἐπιπνοωτέρα καὶ αἱ κνήμαι κίμπτονται, ἀλλὰ τρέχουσιν. Τὸ σκότος ἐπικαθίεται βαρὺ ἐπὶ πάσης τῆς γῆς καὶ τὸ ζωηρὸν χροῶμα τῶν ροδοδαφνῶν ἀμαυροῦται ὀλοτελῶς καὶ ἐκεῖνοι τρέχουσιν. Ἡ νύξ ἐκάλυψε τὸ πᾶν ὁ οὐρανὸς φαίνεται ἄνωθεν ἀστερόεις, ἐνῶ ἡ σελήνη ἀνατέλλουσα βραδέως ἀργυροῖ τὰς κορυφὰς τῆς Πεντέλης. Καὶ τρέχουσιν ἀπαύστως. Ἐν τούτοις ὁ δρόμος των βραδύνεται καὶ ἡ ἀναπνοὴ καθίσταται συριστική. Ὁ Πυθίας κατερχόμενος μικράν τινα κοιλάδα, πίπτει· ἐγείρεται, ποιεῖ βήματά τινα καὶ πάλιν πίπτει.

Τότε δι' ἀσθενοῦς φωνῆς καλεῖ τὸν συστρατιώτην του.

— Δύμανε! Δύμανε! Ἀποθνήσκω. Ὁ Πυθίας δὲν θὰ ἐπανάδῃ πλέον τὸν οἰκίσκον τοῦ Μαραθῶνος... Δὲν θὰ φέρῃ εἰς Ἀθήνας τὴν καλὴν εἶδησιν... Δὲν θὰ θαυμάσῃ πλέον τὴν Μύραν... Εἰπέ της...

Κῦμα αἵματος ἀνέρχεται εἰς τὸ στόμα του καὶ ὁ Πυθίας εἶνε νεκρός.

Ὁ Δύμανος κύπτει ἐπὶ τοῦ νεκροῦ, τὸν ἀσπάζεται εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἀπέρχεται.

Ἦδη ἀκούεται μακρὸν προερχόμενος, ὁ ὑπόκωφος θόρυβος τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Ὀλίγα στάδια ἔτι καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν, ἔφθασεν εἰς τὴν Μύραν. Συν-

αθροίζει τὰς δυνάμεις του καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ τρέχῃ. Βλέπει μίαν θύραν καὶ εἰσέρχεται. Τὸν περικυκλοῦσιν. Μέσῳ τοῦ πλήθους διακρίνει μίαν γυναῖκα.

— Μύρα!

Καὶ τείνει ὁ Δύμανος πρὸς τὴν φίλην του τὸν ἐνδοξὸν κλάδον τῆς δάφνης. Θέλει νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλ' ἀδυνατῶν νὰ κρατήσῃ τὰς δυνάμεις του, πίπτει καὶ θνήσκει.

Καὶ ἡ Μύρα ἀνεγείρουσα τὴν δάφνην, ἡ Μύρα μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς δακρύνοντας καὶ τὴν φωνὴν διακοπτομένην ὑπὸ λυγμῶν.

— Ἀθηναῖοι! ἐφώνησεν, εὐφημεῖτε, ἐνίκησαμεν.

Οὕτως ἀπέθανε θῦμα τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Ἐρωτα ἀφοσιώσεώς του, ὁ ἥως στρατιώτης Δύμανος, τὸν ὅποιον ἄλλοι καλοῦσιν Ἀριστίωνα καὶ τὸν ὅποιον οἱ ἱστορικοὶ διακρίνουσι διὰ τοῦ ὀνόματος ὁ Στρατιώτης τοῦ Μαραθῶνος.

ΑἰΣΩΠΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν.

Ἐπίσης φύλλα τῶν *Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων* τοῦ Α' καὶ Β' τόμου πρὸς λεπτὰ 20 ἑκάστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

ΕΞΕΔΟΘΗ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

εἰς ἴδιον τεύχος ἐκ σελίδων 400

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΤΟΥ ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΑἰΣΩΠΟΥ

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΣΑ

ΤΟΜΟΣ ΚΩΜΩΣ ΚΑΙ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΜΕ ΒΕΦΥΛΛΟΝ

ΓΡΑΦΕΝ ΥΠΟ ΤΟΥ Κ.

ΘΕΜΟΥ ΑΝΝΙΝΟΥ

Τιμᾶται ἐν Ἀθήναις μίᾳ δραχμῇ, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἔξωτερικῷ 1,20.

Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν πωλοῦνται διάφορα **ΝΕΩΤΑΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ** Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικὰ.

Τὰ ἐσχάτως ἐκδοθέντα τρία τεύχη τοῦ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ

τοῦ Α. Lutaud

τροποποιηθέντος συμφώνως τῇ Ἑλλην. Νομοθεσίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ ὑφηγητοῦ τῆς Ἱατροδικαστικῆς κ. Α. Δ. Καλλιθωκά, πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ **λεπτῶν 50** ἑκάστον, ταῖς ἐπαρχίαις δὲ καὶ τῷ ἔξωτερικῷ ἀποστέλλονται ἀντὶ **λ. 60**.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΙΣ ΗΜΩΝ

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1888

ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΑΝΘΩΝ

Ὁ Α' καὶ Β' τόμος τοῦ ἀρίστου ποιητικοῦ περιόδικου τῆς Ζακύνθου, πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ δρ. 8. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἔξωτερικῷ ἀποστέλλονται ἀντὶ δρ. 9.

Σακελλαρίου Βιβλιοθήκη τοῦ Λαοῦ: Βηλαρᾷ *Ποιήματα*. — Τιμᾶται λεπτῶν 50, εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τῷ ἔξωτερικῷ ἀποστέλλεται ἀντὶ λεπ. 60.